
Stichting tot Behoud van het Halsters Laag en het Buitengebied Wouw

Secretariaat:

't Laag 7, 4614 PA, Bergen op Zoom

www.stichtinghalsterslaag.nl

st.halsterslaag@hotmail.nl

Roosendaal/Bergen op Zoom, 9 juli 2014

Aan de Minister van EZ

Betreft: Reactie op het wetsvoorstel wijziging Wet dieren (internetconsultatie)

Geachte Minister,

Hiermee reageert de "Stichting tot Behoud van het Halsters Laag en het Buitengebied Wouw" op het wetsvoorstel wijziging Wet dieren betreffende de regulering van de aantallen productierechten in relatie tot de volksgezondheid. De Stichting maakt zich grote zorgen inzake het beleid dat de gemeente Roosendaal uitvoert. Het dorp Moerstraten faciliteert meer en meer (mogelijke) uitbreidingen in de veeteelt houderij door eerder het bestemmingsplan wagenwijd open te zetten zodat reeds bestaande vergunningen uit kunnen breiden met meer vee en grotere stallen. Als alle (nu nog enkele slapende) vergunningen concreet worden gemaakt dan kan er een streep gezet worden qua leefbaarheid door het dorp Moerstraten (gemeente Roosendaal) en het buitengebied, o.a. dat van Wouw. Tevens willen mensen zich daar niet meer vestigen en raken bestaande huizen onverkooptbaar. Zo zal een oude boerin van rond de 80 jaar (die vroeger hooguit een paar honderd varkens hield) een slapende vergunning graag voor veel geld willen verkopen aan enkele grote boeren uit Oost-Brabant die hun kans ruiken.

Het biedt vooral werkgelegenheid aan (overigens gewaardeerde) Polen.

Bij de varkenshouderijen is de boer geen boer meer, maar een grote onbekende baas die de nieuwe buurman is geworden wiens medewerkers niet aangesproken kunnen worden door taalbarrières als er klachten zijn in geval van stank of andere problemen.

Dit soort ontwikkelingen zorgt ervoor dat de burger juridisch aan de slag moet en dat er geen draagvlak is bij de bevolking.

Ook maakt de stichting zich zorgen om de uitbreidingswens van de Co-vergistinginstallatie "BioMoer" die op Roosendaalse grond staat maar wederom wil uitbreiden, maar dat kan alleen op grondgebied van Bergen op Zoom. Het bedrijf staat precies bij de grens. Deze zaak ligt inmiddels ter beoordeling bij de Provincie, maar de gemeente Roosendaal is vóór uitbreiding terwijl de gemeente Bergen op Zoom een dergelijke uitbreiding stellig heeft afgewezen. Omdat de installatie op grondgebied van Roosendaal al staat, heeft de gemeente Bergen op Zoom slechts een adviesfunctie inzake de uitbreidingswens van het bedrijf.

Landelijke weggetjes vormen ook géén goede uitvalswegen in geval van calamiteiten die vaak voorkomen bij dergelijke installaties. De leefbaarheid wordt ernstig aangetast vanwege o.a. al het zwaar aantrekkende verkeer en dergelijke grote gasinstallaties horen volgens de richtlijnen van het RIVM bij voorkeur ook thuis hoort op een industrieterrein.

Al deze feiten bij elkaar opgeteld en het vrijmaken van de weg voor grotere veeteeltbedrijven met daarbij de vestiging van de biogasinstallatie zorgen ervoor dat het steeds aantrekkelijker gemaakt wordt voor bedrijven om te willen groeien.

Verder: Als mensen hun mening niet uiten komt dat vaak ook omdat het moeilijk is in dorpen te zeggen waar men echt voor staat. Dorpsbewoners komen elkaar iedere dag tegen en kunnen en willen niet in onmin met elkaar leven. Ook spelen belangen een rol, want een eigenaar van dergelijke boeren bedrijven kan bijvoorbeeld in een organisatie zitten die van belang is voor een dorp of een bedrijf kan actief zijn voor lokale evenementen; men komt elkaar zo overal tegen. Ook sociaal gezien is het dus een complexe situatie.

Ook staat de installatie nota bene in de groenblauwe mantel. Het gebied waarin deze gasinstallatie ligt heeft agrarische met natuurlijke waarden. Hoe is het toch mogelijk dat dit er alsnog is gekomen? De gemeente Roosendaal heeft daarnaar gehandeld. De boer is verworden tot gasprocesoperator (overigens zonder noemenswaardige chemische opleiding en verlaat zich op de systemen) en kennelijk horen grote gasinstallaties thuis op het terrein rondom de boerderij? Daar was

dit concept van mestverwerking nooit voor bedoeld. Ooit was het de bedoeling om kleinschalig eigen mest van boerenbedrijven zelf te verwerken op dit soort locaties. Van de 50.000 ton te vergisten materialen waar dit bedrijf naar toe wil kan het slechts 3000 ton eigen mest aanleveren! Alle overige grondstoffen dienen aangevoerd (en afgevoerd) te worden.

Inmiddels is al lang duidelijk dat dit soort installaties juist niet groen zijn, maar omdat de weg al is ingeslagen van "de groene economie" (is de stichting wel voorstander van mits de definitie daarvan eens goed bekeken wordt) lijkt er geen weg meer terug, want er zijn miljoenen euro's aan subsidie mee gemoeid.

Tevens is al lang bekend dat er binnen deze bedrijfstak veel geknoeid wordt (hetzij bewust hetzij onbewust) met het aanleveren van de stoffen die in de tanks gaan. Zie Reporter, Ned 1, 16 november 2012: http://www.npo.nl/reporter/16-11-2012/KRO_1573832

Daarnaast wordt gesteld dat er alleen mest en afvalproducten in dergelijke installaties gaat, maar dat is niet waar.

Speciaal geteelde producten (mais, soja, gras dat in natuurgebieden thuishoort en bermgras dat eigenlijk ongeschikt is vanwege vervuiling) die als voedsel kunnen dienen voor mens en dier gaan de tank in om energie van te maken. Dat lijkt een fraai verhaal, echter de eindsom wordt er juist niet positiever door. De uiteindelijke footprint is niet zo positief als wordt voorgesteld. Voedsel hoort sowieso niet in de tank, daarover is iedereen het inmiddels met elkaar eens.

Met de mestverwerker voor de deur, de uitbreiding ervan en de vele transportbewegingen die dat met zich meebrengt met daarbij het risico op verspreiding van zoönosen, kan gesteld worden dat het beleid ook in dit gebied ervoor zorgt dat de volksgezondheid in het geding komt. Bovendien trekken zoals reeds vermeld deze mestverwerkers weer uitbreidingen aan van veehouderijen.

Het gaat de Stichting er om dat heel goed gekeken wordt naar de concrete effecten van beleid. Welke gevolgen heeft bepaald beleid, voor wie is het eigenlijk echt goed? Zijn zaken wel zo goed als ze voorgesteld worden? Is duurzaam écht duurzaam? Omdat er bio in een naam staat is het dan ook inderdaad groen?

Opvallend is dat juist groen georiënteerde organisaties tegen deze initiatieven zijn en dat de miljoenen subsidies bijdragen aan dit beleid. Hoe is dat te rijmen?

Wij verwijzen verder naar de reactie van de Brabantse Milieufederatie, die u als hier herhaald en ingelast dient te beschouwen.

Veel dank voor uw aandacht.

Met vriendelijke groet,

Het bestuur van de Stichting tot Behoud van het Halsters Laag en het Buitengebied Wouw